

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205217
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8120205217.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. D. XX, E., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o primerané finančné zadostučinenie 1.887,86 Eur takto

rozhodol:

I. Súd žiadosť žalobkyne o prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. Súd žalobu **zamieta**.

III. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodnou žalobou doručenu súdu dňa 6.5.2020 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.887,86 eur. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C 54/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia bol ako žalobca úspešný a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8 Co 67/2019 z 27.2.2020, ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C 54/2016 z 21.1.2019, mu bolo právoplatne (7.4.2020) priznané bezdôvodné obohatenie vo výške 1.887,86 eur. Ako spotrebiteľ si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadostučinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Navrhol prerušiť konanie, keďže v predmetnej veci bolo zo strany žalovaného podané dovolanie voči vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu. V písomnom podaní konštatoval, že žalovaný nenaplnil predpoklad zodpovednosti za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom – neuvedením rozpisu splátky. Vyslovil názor o nastolení rovnováhy, vzhľadom na úspech žalobkyne v pôvodnom konaní, teda priznanie primeraného zadostučinenia je neopodstatnené. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu spisu konštatovaním, že na č. I. 2 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 4 je rozsudok KS PO sp. zn. 8Co/67/2019 zo dňa 27.2.2020, na č. I. 34 sa nachádza vyjadrenie žalovaného k žalobe spolu s návrhom na prerušenie konania, ako aj ďalším spisovým materiálom.

4. Dňa 15.10.2020 pod č. k. 16 Csp 85/2020 tunajší súd vyhlásil rozsudok, ktorým zamietol návrh žalovaného o prerušenie konania uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 900 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Po odvolaní žalovanej odvolací súd uznesením zo dňa 9.2.2023 č. k. 12CoCsp 2/2021 odmietol odvolanie voči výroku I. rozsudku a vo zvyšnej časti okrem III. výroku zrušil vec a v rozsahu zrušenie ju vrátil súdu prvej inštancie.

6. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu od ostatného pojednávania konštatovaním, že na č. I. 47 a nasl. je zápisnica o pojednávaní zo dňa 15.10.2020, na č. I. 51 a nasl. je rozsudok tunajšieho súdu č. k. 16Csp/85/2020-51 zo dňa 15.10.2020, na č. I. 61 a nasl. je odvolanie žalovanej voči vyššie uvedenému rozsudku, na č. I. 74 a nasl. je vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovanej, na č. I. 85 sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 12CoCsp/2/2021-85 zo dňa 30.9.2021, ktorým bolo prerušené toto konanie do skončenia dovolacieho konania pod sp. zn. 7Cdo/150/2020, na č. I. 120 sa nachádza uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/150/2020 zo dňa 24.8.2022, ktorým bol zrušený rozsudok KS PO z 27.2.2020 pod sp. zn. 8Co/67/2019, na č. I. 126 sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 12CoCsp/2/2021-126 zo dňa 3.11.2022, ktorým súd prerušil toto konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na OS PO pod sp. zn. 25C/54/2016, na č. I. 138 sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 12CoCsp/2/2021-138 zo dňa 9.2.2023, ktorým súd odmietol odvolanie proti výroku I. rozsudku tunajšieho súdu pod č. k. 16Csp/85/2020-51 z 15.10.2020 a vo zvyšnej napadnutej časti okrem III. výroku zrušil rozsudok a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, na č. I. 146 sa nachádza návrh žalobkyne na prerušenie konania, na č. I. 147 a nasl. je dovolanie žalobcov proti II. a III. výroku rozsudku KS PO č. k. 8Co/50/2022-343 zo dňa 28.11.2022, na č. I. 156 sa nachádza vyjadrenie žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav:

7. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 25 C 54/2016-136 zo dňa 21.1.2019 v právnej veci žalobcov: 1. D. B., nar. X.X.XXXX a 2. A. B., nar. X.X.XXXX proti žalovanému F. G. H., I. o vydanie bezdôvodného obohatenie vo výške 1.887,86 eur súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 8 Co 67/2019-206 zo dňa 27.2.2020 bol vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zmenený tak, že žalovanému bola uložená povinnosť vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 1.887,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 27.2.2016 do zaplatenia a zároveň žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 7.4.2020.

9. Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 150/2020 z 24.8.2022 bol rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8 Co 67/2017 z 27.2.2020 zrušený a vec bola vrátená Krajskému súdu na ďalšie konanie.

10. Krajský súd v Prešove následne rozsudkom sp. zn. 8 Co 50/2022 z 28.11.2022 rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C 54/2016 z 21.1.2019 potvrdil, čím žaloba o vydanie primeraného finančného zadostučinenia stratila svoj hmotnoprávny základ.

11. V písomnom podaní z 6.3.2023 žalobkyňa žiadala aktuálne prebiehajúce konanie prerušiť, nakoľko proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8 Co 50/2022 z 28.11.2022 podala dovolanie.

12. Žalovaná v písomnom podaní z 13.3.2023 uviedla, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 12CoCsp 2/2021 z 9.2.2023 ako aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 150/2020 z 24.8.2022.

13. Na pojednávaní konanom 13.4.2023 právny zástupca žalobkyne uviedol, že je si síce vedomý, že zanikol hmotnoprávny nárok samotnej žaloby a do úvahy by teda prichádzalo späťvzatie žaloby, avšak rozhodol sa, že žalobu späť nevezme. Poukázal na to, že bolo v tejto veci podané dovolanie, avšak tentokrát zo žalujúcej strany, predtým bolo podané dovolanie zo strany žalovaného, teda veriteľa. Poukázal na to, že smernica č. 87/102 nevyžadovala plnú harmonizáciu vnútroštátneho práva s touto smernicou avšak smernica 2008/48 už vyžadovala plnú harmonizáciu a teda z tohto dôvodu v čase

existencie zmluvy ešte táto smernica nebola záväzná. Poukázal na to, že čo sa týka trov konania žiadal aplikovať § 257 CSP, teda zohľadniť dôvody hodné osobitného zreteľa v tom zmysle, že v prvotnom, teda základnom konaní sa žalobkyňa domnievala, že má úspech v spore a teda v prípade, žeby bola žaloba dnes zamietnutá, žiadal nepriznať trovy konania stranám sporu. Ešte zdôraznil, že pri zastavení konania ak by teda došlo k späťvzatiu žaloby by už nebolo možné pristúpiť prípadne k obnove konania o čo by sa v prípade úspechu, či už pred Ústavným súdom, alebo Súdnym dvorom v Luxemburgu mohol pokúsiť a prelomiť aktuálnu judikatúru NS. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

14. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

17. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

18. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu (bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka (pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita.

19. Súd prvej inštancie konštatuje, že žalobu musel zamietnuť, pretože ako uviedol aj samotný právny zástupca žalobkyne, po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove následne rozsudkom sp. zn. 8 Co 50/2022 z 28.11.2022 rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C 54/2016 z 21.1.2019 potvrdil, čím žaloba o vydanie primeraného finančného zadosťučinenia stratila svoj hmotnoprávny základ. Súd prvej inštancie preto ani nemal inú možnosť ako žalobu vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia zamietnuť, nakoľko o neúspechu žalobkyne v pôvodnom/základom konaní bolo už právoplatne rozhodnuté.

20. Súd prvej inštancie akcentuje aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

21. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania v zmysle § 162 ods. 3 CSP, nakoľko mal za to, že samotné podanie dovolania na Najvyšší súd SR ešte samo osebe nezakladá dôvod na prerušenie konania zvlášť v súvislosti s princípom právnej istoty a v situácii, keď pôvodné konanie bolo právoplatne skončené.

22. Súd prvej inštancie preto s ohľadom na vyššie uvedené rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.